

مارتینز جنگ تاکتیکی را به دشمن باخت بلژیک تام کروز نداشت

Gettyimages

دقیقه قبل از شروع بازی، جایی که آنها توی تونل بازی ایستاده‌اند و صدای هیاهوی هواداران به گوش می‌رسد. بازیکنان با هم مشغول خوش و بش هستند و کم‌کم آماده ورود به زمین می‌شوند. برای یکی از حساس‌ترین بازی‌های دوران زندگی‌شان، جایی که آنها می‌توانند با درخشش تاریخ‌ساز شوند. نکته جالب اینجاست که بازیکنان بلژیک می‌دانند که آنها یک بار در همین مرحله در همین روز و در همین ساعت توی همین ورزشگاه در حضور همین تماشاچی‌ها مقابل فرانسه بازی کرده‌اند و یک بر صفر باخت‌اند. آنها پادشاهان است کرزن دقیقه ۵۱ گریزمن و ضربه سر اومتیتی را. شش دقیقه وقت اضافه را. توب‌هایی که از چپ و راست روی دروازه حریف می‌ریختند. مشت‌های گره‌گرفته دشمن در انتهای بازی و بهت هواداران‌شان را آنها می‌خواهند اشتباهات گذشته‌ها تکرار نکنند و این بار حریف را شکست دهند. اولین کاری که همه بلژیکی‌ها حواس‌شان هست که انجام دهند این است که دقیقه ۵۱ کرنر ندهند. یا اگر کرنر دادند حواس‌شان به اومتیتی

علی ولی‌اللهی

حالا همه چیز تمام شده. بعد از شش دقیقه وقت اضافه فرانسه به فینال صعود کرده و بلژیک باید شانسی در راه‌بندی دنبال کند. بازی بسیار پایاپای دنبال می‌شد تا اینکه یک ضربه سر، روی یک کرنر، تفاوت صعود و سقوط را روشن کرد. تفاوت لبخند و گریه. تفاوت مرگ و حیات. ساموئل اومتیتی خوشیخت‌ترین آدم روی کره زمین شد و هواداران فرانسه تمام حس حق شناسی‌شان را انار بازیکنان آبی پوش میدان کردند. دشمن که نمی‌توانست چند دقیقه آخر بازی را ببیند، اکنون بعد از سوت داور اروگوئه‌ای با مشت‌های گره کرده به ابراز احساسات هواداران پاسخ می‌دهد. مارتینز دوخته و همه آرزوهایش را بر باد رفته می‌بیند. بر باد رفته.

بیباید فرض کنیم که همین‌جا همه بازیکنان ششمان‌شان را ببینند و باز کنند و بروند به سه، چهار

چهره

ابر ستاره بعدی جهان فوتبال طلا سیاه پاریس

علی کرلایی

هم تیمی‌هایش نیز بازیکنان خوبی بشوند. کیلیان می‌تواند سطح تیمش را بالا بکشد. او به اندازه دو بازیکن از مدافعان حریف انرژی می‌گیرد. به‌نظر می‌رسد امپایه، گمشده نسل طلایی فرانسه باشد. نسلی که در جام جهانی قبل مقابل قهرمان از دور رقابت‌ها کنار رفت و در پور و «ادر» همه آرزوهای‌شان را در فینال نقش بر آب کرد. اما حالا به پیش می‌تازند و تا اینجا هیچ تیمی جلودارشان نبوده. ضعف‌های تاکتیکی دشمن با درخشش کیلیان امپایه پوشانده شده و مقتدرانه به فینال رسیدند. آنها حالا با اختلاف شانس اصلی قهرمانی هستند. در فینال اگر تیم حریف پیروز شود، یک شگفتی رخ داده‌است. فرانسوی‌ها می‌توانند بعد از ریموند کوپا و میشل پلاتینی و زین‌الدین زیدان. به داشتن بزرگ‌ترین ستاره فوتبال در سال‌های پیش رو ببینند. بازیکنی که ایقدر زود شروع به درخشش کرده که شاید با حفظ همین سطح و بدون در نظر گرفتن پیشرفت احتمالی، بتواند رکوردهای کریستیان رونالدو و مسی را ببرد. طلع ماجرا را هم یاد ببریم. در این سال‌ها ستاره‌های خیلی زیادی به فوتبال معرفی شدند که بعد از دو سه فصل درخشش، بنزین‌شان تمام شد و راه دیگری را پی گرفتند

تحلیل

ناخودآگاه جمعی، فرانسه را به فینال برد صعود به فینال باروانشناسی یونگ

مهرا سینیوند

پیروزی فرانسه مقابل بلژیک، اگر چه محصول برتری تاکتیکی خروس‌ها بر شیاطین سرخ بود، اما با چیزی به نام شخصیت و سابقه و تجربه هم مرتبط بود. منظور از تجربه، البته نه تجربه بازیکنان تشکیل‌دهنده یک تیم که تجربه فوتبال ملی یک کشور است. بازیکنان بلژیک در جام جهانی ۲۰۱۴، بازیکنان بلژیک در بالاترین سطح فوتبال غیرباشگاهی، کم‌تجربه‌تر از بازیکنان ملی اروپا بودند و نهایتاً هم آن بازی را ۱ بر صفر باختند، اما همین مجموعه بازیکنان سرخوشی در قیاس با بازیکنان تیم ملی بلژیک‌ها و فرانسوی‌ها هر دو در یک چهارم فینال جام جهانی ۲۰۱۴ طعم شکست را چشیدند. در مجموع بازیکنان تشکیل‌دهنده این دو تیم، در چهار سال گذشته حضور در تورنمنت ملی مهم را تجربه کرده‌به‌اندازه کافی پخته شده‌بودند. در سطح باشگاهی نیز بازیکنان هر دو تیم در بالاترین سطح فوتبال اروپا بازی می‌کنند، ولی چرا قبل از بازی، به نظر می‌رسد فرانسوی‌ها کمی بیش از بلژیکی‌ها شانس دارند برای رسیدن به فینال؟ وند بازی هم نشان داد که تیم فرانسه برای رسیدن به فینال، چیزی دارد که بلژیک فاقد آن است. چیزی شبیه شخصیت و کاراکتر لازم برای فینالیست شدن. گوایدان فوتبال، فراتر از تجربه شخصی بازیکنان و تجربه یک تیم، چیزی هم وجود دارد شبیه افتخارات فوتبال یک کشور است. در جام جهانی ۲۰۰۲، اگر چه کره جنوبی ایتالیا را در یک‌هشتم نهایی شکست داد، ولی تصور پیروزی کره‌ها مقابل آلمان در نیمه‌نهایی جام جهانی، بسیار دشوار بود. در سال ۲۰۰۶ هم اگر چه پرتغال رقیبی پایاپای بود برای فرانسه، ولی باز چیزی علاوه بر کیفیت بازیکنان و کیفیت این دو تیم، احتمال صعود فرانسه به فینال جام جهانی را بیشتر می‌کرد. نیز در ۱۹۸۲، در مواجهه ایتالیا و لهستان در

که مدام بعد از مرگ به دست نیروهای بیگانه می‌توانست به قبل ورود به صحنه نبرد بر گردد و از نو در جنگ شرکت کند، این توانایی را داشتند که بعد از سوت پایان بازی به چند دقیقه قبل شروع مسابقه برگردند، صرفاً می‌توانستند مطمئن باشند که جلوی گل خوردن‌شان را می‌گیرند، اما نباید مطمئن می‌بودند که گل هم می‌توانند بزنند. تام کروز هم در آن فیلم بعد از اینکه هر بار وارد جبهه شد و بلافاصله کشته شد، یاد گرفت چطور جان‌ش را حفظ کند. با رفتن به مخفیگاه‌های کوچک او می‌توانست زنده بماند، اما زنده ماندنش در عمل کمکی نمی‌کرد، چون او دقیقاً نمی‌دانست چطور باید دشمن را بکشد. اسلحه داشت، شلیک می‌کرد، به دشمن جراحات هم وارد می‌کرد، اما در نهایت نمی‌توانست پیروز جنگ باشد. تا اینکه سر جان بی‌تجربه یسار داد چطور مبارزه کند برای کشتن. فرمز پوشان از آن همه مالکیت توپ مقابل فرانسه فقط توانستند ۹ شوت به سمت دروازه حریف روانه کنند و از آن ۹ تا هم تنها یک شوش توی چار چوب بود. بلژیک همین شرایط حمله را مقابل برزیل هم داشت. آنها جلوی سلسائو هم تنها ۹ شوت روانه دروازه حریف کردند، اما در آن بازی حملات‌شان هدفمندتر بود.

نمی‌دانم آن رینا ورتا کسی تیم بلژیک چه کسی می‌توانست باشد. خود مارتینز یا تیری آنری یا سایر آنالیزورهای کادر فنی؟ نمی‌دانم قرار بوده چه کسی نقشه مشخص گلزنی را برای شیاطین سرخ ترسیم کند، اما آنها در این نقطه مشکل داشتند. اگر همان لحظه مرگ نمادین تیم بلژیک در پایان بازی، آنها می‌توانستند به چند دقیقه قبل شروع بازی برگردند، باز هم احتمالاً بازی با همان شکل به پایان می‌رسید. بلژیک برای برد فرانسه به چند روز برگشتن به قبل از بازی نیاز داشت تا کاروش متفاوتی را امتحان کند. در واقع اگر صدبار هم بازی به همان شکل برگزار می‌شد، بعید بود بلژیک با آن نوع بازی به گل برسد. مگر روی اتفاق. ممکن هم بود بازی به وقت اضافه برود و آنجا اتفاقات فوتبال سرنوشته بازی را رقم بزند. البته با توجه به شرایط فرانسه شانس بیشتری در مال خوردن‌شان از خدادادهای بازی داشت و احتمالاً بازی را می‌برد و ما بازم شاهد چهره بهت زده بلژیکی‌ها می‌بودیم و مشت‌های گره‌گرفته‌شان. شاهد قیافه غمگین دی‌برون و هزارها لوکاکو زیر نورافکن‌های ورزشگاه سن‌پترزبورگ. دوازده چهره متفکر مارتینز را می‌دیدیم که انگار با خودش فکر می‌کند کجای کار را اشتباه رفت که بازی در نهایت با شکست تمیش به پایان رسید. چطور شد که همه آرزوهایش بر باد رفت؟

کارل گوستاو یونگ

آنها، دیده‌شدن، کاپیتان تیم فاتح جام ۱۹۹۸ بوده‌ است. اگر چه هیچ‌یک از بازیکنان تیم ملی فرانسه در توفیقات و تجارب پلاتینی و زیدان و دشمن و... شریک نبودند، اما آن بزرگی‌ها و موفقیت‌ها، اینبخشور ناخودآگاه جمعی بازیکنان تیم کنونی فرانسه بوده‌ است؛ اینبخشوری که بلژیکی‌ها از آن محروم بودند. یونگ با اوکاوی و تعبیر رویاهای بیماران‌ش به این نتیجه رسیده بود که پس از جنگ جهانی دیگری پس از جنگ جهانی اول در راه است. او در این باره نوشته‌است که ناخودآگاه جمعی اروپایی‌ها در آن دوران دلالت داشت بر اینکه جنگ عالم‌گیر دیگری در راه است. اگر چه پیش‌بینی در فوتبال امر شاقی است، اما با میناقردادن روانشناسی یونگ پیشانی‌ش به نظر می‌رسد که ناخودآگاه جمعی فرانسوی‌ها، پلی‌است برای رسیدن آنها به فینال جام جهانی.

یادداشت

بلژیکی که دل برد

وحید جعفری

قبل از آغاز جام جهانی کمتر کسی فکرش را می‌کرد ترکیب چهار تیم راه یافته به مرحله نیمه نهایی را تیم‌های فرانسه، بلژیک، انگلیس و کرواسی تشکیل دهند. البته تام فرانسه در اکثر پیش‌بینی‌های دیده می‌شد؛ اما این آن چیزی نبود که برای سه تیم دیگر هم حدس زده شود. شاید هم افراد معدودی که بنبندند فوتبال را شناخته و دنبال می‌کنند نام بلژیک را نیز در این فهرست قرار می‌دادند؛ ولی اگر از اکثر دوستداران جام جهانی در این باره می‌پرسیدید، از آلمان، اسپانیا، آرژانتین، برزیل، پرتغال و... نام می‌بردند و کمتر کسی از انگلیس - که اولین و آخرین بار ۵۲ سال پیش آن هم در خانه قهرمان جام جهانی شده (۱۹۶۶) و آخرین افتخارش چهارم شدن در جام ۱۹۹۰ بود - به همراه کرواسی و بلژیک نام می‌برد؛ اما هر چه از جام گذشت مشخص شد که آن حدس‌های اولیه خیال‌خامی بیش نبودند و این نام‌های بزرگ نیستند که سرنوشت بازی‌ها را به خصوص در این جام رقم می‌زنند.

تیم‌های اسم و رسم‌دار که با کلی هوادار در سرتاسر جهان وارد روسیه شده بودند یکی پس از دیگری طرفداران خود را نامید کرده و به خانه بازگشتند ولی کرواسی - که بزرگ‌ترین افتخارش سومی در جام ۱۹۹۸ است - و به خصوص بلژیک - که آنقدرها هم در کانون توجه نبوده و به چشم نمی‌آمد و تنها یک بار در جام جهانی ۱۹۸۶ چهارم شده بود - کلی طرفدار برای خود دست و پا کردند و به جمع چهار تیم پایانی راه یافتند.

بلژیک با عملکرد خوب خود هواداران نامید غول‌های ناکام جام را طرفدار پروپا قرص اذن هزاراد و هم‌تیمی‌هایش کرد. حالا آنها یکی از تیم‌های دوست‌داشتنی جام شده بودند که بسیاری امید به قهرمانی‌شان بسته بودند، اما انگار فرانسه چیز دیگری است. در شب بازی خروس‌ها با شیاطین سرخ تمیش نبودند آنهایی که دوست داشتند بلژیک برنده شود و بسیار ستایش کردند تلاش و جنگندگی بلژیکی‌ها و بسیاری در جامعه ایرانی وقتی تلاش و پشتکار سرخ پوشان را - که تا آخرین لحظه جنگیدند - دیدند و با این تیم مهادت‌بنداری کردند. برای خیلی‌ها بلژیک خود خودشان بود که می‌خواست حریف پرتغال را - که قهرمانی و نایب قهرمانی جام ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲ را در کارنامه دارد - شکست دهد، اما هر چه تلاش کرد نشده، اما مهم این است که بلژیک به تمامی تلاش را کرد و همین برای طرفداران این تیم کافی بود. بلژیک با طرفداران کمی به جام جهانی روسیه آمد اما بی تردید با هواداران زیادی جام را ترک خواهد کرد و شکی نیست که در رقابت‌های بعدی بسیاری از این تیم یکدست به عنوان یک مدعی نام خواهند برد و طرفدارش خواهند بود.

کوتاه از جام جهانی

- ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه پس از پیروزی تیم ملی فوتبال فرانسه در نیمه نهایی جام جهانی به امانوئل مکران، رئیس‌جمهور فرانسه تبریک گفت.
- اومتیتی، مدافع تیم ملی فرانسه به عنوان بهترین بازیکن دیدار فرانسه و بلژیک انتخاب شد.
- مارتینس سرمربی تیم ملی بلژیک گفت: جزئیات بسیار کوچک، سرنوشت مسابقه نیمه نهایی را رقم زد. فرق ما و فرانسه یک توپ مرده بود؛ با سومی جام را تمام می‌کنیم.
- دشان، سرمربی تیم ملی فرانسه پس از صعود تیمش به فینال جام جهانی گفت: این تیم دیگر نباید بازی فینال را از دست دهد.
- اومتیتی، مدافع تیم ملی فوتبال فرانسه گفت: نمی‌خواهیم ماندن فینال پوروا ناکام شویم. این بار دیگر نوبت قهرمانی است. مثل سال ۹۸ قهرمان جام جهانی خواهیم شد. تمام تیم در پیروزی نقش داشتند.
- کوتوا، ستگرنیم تیم ملی فوتبال بلژیک بعد از شکست برابر فرانسه به انتقاد از سبک بازی حریف پرداخت و گفت فرانسه فوتبال بازی نکرد.
- دی‌برون، بازیکن تاثیرگذار بلژیک تاکید کرد که از عملکرد خود و هم‌تیمی‌هایش در دیدار برابر فرانسه راضی است و به همین دلیل احساس پشیمانی ندارد.
- کانته، هافبک تیم ملی فوتبال فرانسه که از پیروزی و صعود به فینال جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه بسیار خوشحال بود تاکید کرد تنها به کسب عنوان قهرمانی فکر می‌کند.
- شباهت چهره امپایه به شخصیت کارتونی لاک‌پشت‌های نینجا سوزه رسانه‌ها شده‌است و از درخشش او تحت عنوان لاک‌پشت نینجای فرانسه یاد شده است.
- رونالدو نازاریو، ستاره پیشین تیم ملی فوتبال برزیل از نیمسار، ستاره کنونی سلسائو خواست رفتارشان را در زمین تقسیم دهد.
- میتسفیلد، سرمربی اسبق بایرن مونیخ و بورسیادور تموند معتقد است در جام جهانی روسیه از اوایل و گون‌دوغان دو بازیکن ترک‌تبار در تیم ملی آلمان نباید استفاده می‌شد.

